

Vzajemna odvisnost nabave in prodaje

V ocenjevanju našega dela v najbližji preteklosti in analiza poslovanja, kjer naj bi ločili dobro od slabega, ugotavljamo naslednje:

Kar je dobro urejeno ali uspešno rešujemo, smatramo za normalno delo. V tem primeru je nagrada edino ta, da delavec čuti pri delu tudi zadovoljstvo in ve, da svoje delo lahko še naprej opravlja vsaj v mejah dosedanje uspešnosti.

se odraža v naslednjih pogledih in izhodiščih:

- specializacija izdelav in programov obutve;
- uporabo materialov, ki so razpoložljivi in istočasno ustrezajo našim zahtevam;
- pravočasna napoved nabave potrebnih materialov za prihodnjo sezono;
- skupni dogovori o razširitvi sodelovanja in iskanju možnosti dohodkovnih povezav z dobavitelji.

Odpraviti slabo, ki izvira iz subjektivnih in objektivnih vzrokov in katere je mogoče neposredno ali posredno spreminjati in odpravljati, pomeni v primeru našega sektorja predvsem naslednje:

- izboljšati pregled nad tekočim delom in poenostaviti razne evidence, ki so si-

cer obvezne, vendar velikokrat zelo nepregledne;

- vzpodbujati sodelavce do čimvečjega sodelovanja med prodajo in proizvodnjo ob predpostavki, da je nabava sestavni del celotnega delovnega procesa Alpine;
- skladiščno dejavnost do največje možne meje mehanizirati in posamezne skladiščne enote opremiti z računalniškimi terminali;
- vzpodbujati sodelavce v cilju kvalitete dela in prevzemanju odgovornosti za poverjena dela;
- izpopolnjevati sistem nagrajevanja v odvisnosti od vloženega dela.

Seveda je to le nekaj misli o tem, kaj naj bi še napravili, če hočemo kljubovati težavam, ki nas še čakajo.

Jože BOGATAJ

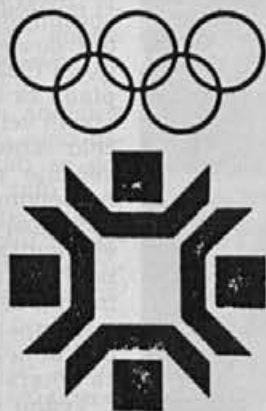
Material je treba pregledati, sortirati in uskladiščiti

Kadar se pojavijo pomanjkljivosti, tako pri posamezniku ali pri večjem številu sodelavcev, vedno znamo glasno dokazovati nepravilnosti, pri tem pa pozabimo na vse tisto, kar je bilo predhodno dobro narejenega.

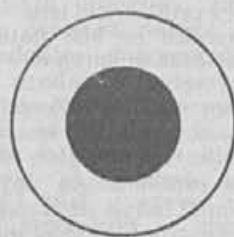
Nabavna dejavnost ima še poseben pomen v sedanjih kritičnih situacijah s preskrbo materialov.

To delo je veliko odvisno od pravilno začrtane prodajne politike. Njena odvisnost se odraža od raznovrstnosti proizvodnih programov, časovnih omejitev pri dobavah materialov, kvalitete obutve, posebnosti tržišč in prodajnih sezon. Seveda velja tudi narobe; prodajna dejavnost ne more potekati, če ni dobro organizirana nabava materiala.

Nadaljevati z dobrim delom, ki je že dalo določene rezultate, pomeni, nadaljevati še z večjim sodelovanjem prodaje in nabave, seveda tudi proizvodnje, ki naj

Sarajevo '84

PRIPRAVE NA 10. KONGRES ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

V okviru priprav na 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije je konferenci OO ZS iz Alpine, v sodelovanju z občinskim svetom ZSS iz Škofje Loke zaupano organiziranje javne razprave na temo – dohodkovno povezovanje v reprodukciji, ki velja kot tematska razprava za gorenjsko področje.

Kljub temu, da je dohodkovno povezovanje, kot višja kvalitetnejša oblika poslovnega sodelovanja, zakonsko urejeno z zakonom o združenem delu in ostalimi spremljajočimi zakoni že skoraj 10 let, pa smo v praksi napravili šele prve korake.

Na javno razpravo 10. septembra smo povabili DO, ki se ukvarjajo s kmetijstvom in vzrejo živine, pa vse do trgovinskih delovnih organizacij in to:

MIG, KGZ Sora, Peks, Planika, Sava, IU.V. Omenjene DO so obravnavale teze v okviru svojih OS ZS in nato posredovale ugotovitve ter rešitve preko svojih predstavnikov v javno razpravo. Sodelovali pa naj bi tudi predstavniki občinskega sveta zveze sindikatov, republiškega odbora sindikata delavcev tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije, gospodarske zbornice in druge. Vabilo je bilo poslano tudi DO izven Gorenjske, ker želimo, da probleme obravnavajo vsi, ki so v poslovni odvisnosti in se srečujejo s podobnimi problemi.

Franci Mlinar

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Ob rob sklepov delavskih svetov

Delavski sveti so na svojih rednih sejah, dne 30. 8., 31. 8. in 1. 9. obravnavali Smernice plana za leto 1983, ki zajemajo osnovna izhodišča za poslovanje v prihodnjem letu.

Smernice so bile natančno obrazložene in sprejete v predlagani vsebini.

Poleg tega so vsi delavski sveti obravnavali še Samoupravni sporazum o združevanju sredstev za pospeševanje izvoza v letu 1982, s katerim se predvidevajo za gotoviti dodatne republiške stimulacije za izvoznike na konvertibilno tržišče. Te dodatne stimulacije za izvoz v letu 1982 pa se predvidevajo iz naslednjih virov:

- 930 mio din v letu 1981 zbranih sredstev iz naslova presežkov prispevkov samoupravnih interesnih skupnosti;

- 204 mio din iz presežka dohodka NB Slovenije po ZR za leto 1981,

- 1000 mio din, ki so se v prvih šestih mesecih letos zbrala v SIS s področja družbenih dejavnosti preko dogovorjene porabe in jih je treba na sprejete programe posameznih SIS vrniti delavcem v združenem delu.

Sporazum je bil sprejet s pripombo, da naj se prične njegova določila čimprej tudi izvajati.

Potrjene so bile tudi nove višine stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog za TOZD in veljajo od 1. 9. 1982.

V javno razpravo od 1. septembra 1982 do 2. septembra 1982 se dajeta osnutka sprememb pravilnika o delovnih razmerjih in o obveznostih in odgovornostih.

Delavski svet TOZD Proizvodnja je obravnaval še zahteve za varstvo pravice

delavcev in v treh primerih je zahtevkom ugodil, v 1 primeru pa se obravnava preloži, zaradi upravičene odsotnosti predlagatelja.

Sprejet je bil sklep o nabavi Erozimata za potrebe orodjarne v vrednosti ca. 12 milijonov din. Strokovna komisija je utemeljila nabavo tega stroja iz NDR. Stroj ustreza našim tehnološkim zahtevam orodjarne, plačilo je v Cl \$, z ugodnim kreditom.

Odobrena so bila še sredstva za preureditev kotlarne in za poglobitev kabla visoke napetosti čez potok Račeva.

Imenovana je bila tudi komisija za odpis in uničenje nekurantne obutve v skladišču gotovih izdelkov.

DS TOZD Prodaja je poleg skupnih točk obravnaval še Spremembe in dopolnitve navodila o delu in organizaciji v MPM in spremembe dal v javno obravnavo od 5. 9. do 20. 9. 1982.

Odobril je tudi dodatna sredstva za prodajalni Jesenice in Domžale in sprejel sklep o ustanovitvi poslovne enote Alpina prodajalna obutve Arandjelovac ter podal predlog za razpis delovnega opravila poslovdje in dveh prodajalcev v tej prodajalni.

Odobril je sredstva za izdelavo kataloga športne obutve in predlaga, da bi ga izdelali 1000 kom. več, še za potrebe našega tržišča.

Iz sredstev reklame je odobril tudi sredstva za propagandno kolesarjenje po Sloveniji 1000 km v višini 40.000.- din.

Nazadnje je predsednik sindikata predlagal, da se analizirajo možnosti za povišanje osebnih dohodkov na račun stimulacije DO za 10% od 1. 9. 1982.

DELAVSKI SVET DSSS je poleg skupnih točk potrdil

Gradnja skladiščne lope dobro napreduje

še predlog komisije za delovna razmerja o razrešnici vodje FRS in predlagal razpis del in nalog »vodenje FRS« za obdobje 4 let v časopisu Delo.

DELAVSKI SVET Delovne organizacije je prav tako obravnaval in potrdil samoupravni sporazum o skupnih osnovah in merilih za urejanje medsebojnih razmerij pri združevanju dela in sredstev na družbenoekonomskih osnovah skupnega prihodka v predloženi vsebini. Za podpis navedenega sporazuma je pooblastil glavnega direktorja Tomaža Koširja, v poslovni odbor tega združenja pa imenoval vodjo nabavnega sektor-

ja Jožeta Bogataja in glavnega direktorja Tomaža Koširja.

Delavski svet je obravnaval tudi predlog komisije za delovna razmerja in delavskega sveta DSSS o razrešnici vodje FRS in v zvezi s pogoji, ki jih je kandidat postavil v prijavi obravnaval in upošteval še argumente, ki so bili znani kasneje.

Glede na to je predlagal DPO Alpine in DS DSSS da o tem ponovno razpravljajo in zavzamejo svoja stališča.

Nazadnje je bil sprejet še samoupravni sporazum o ustanovitvi občinske skupnosti za varstvo pred požarom občine Šk. Loka.

A. K.

Preden se začne proizvodnja

Proizvodnja poteka letos precej moteno in le z izjemnim prizadevanjem in razumevanjem za težave, ki nas spremljajo, smo uspeli do sedaj dosegati postavljene cilje za 1982. leto. V smernicah plana za leto 1983 smo si zastavili velike cilje in prevzeli zelo zahtevne naloge za povečanje proizvodnje, vse z namenom, da bi še izboljšali naše gospodarjenje in zaradi ekonomske nuje, ki nas vedno huje stiska, pri tem ne mislim samo težav z devizami, ampak se moramo vedno bolj in neprestano boriti tudi za dinarsko akumulacijo.

Vedno ugotavljamo, da bi se dalo v neposredni proizvodnji narediti še precej več, če bi bil »servis« boljši. Zna-

čilno za proizvodnjo je, da kadar je vse dobro pripravljeno, kadar je pravočasno na razpolago dovolj materiala ustrezne kvalitete, dosežemo zavidljive rezultate tako po količinah kot po kakovosti, a na žalost so v zadnjem obdobju praviloma to še samo izjeme.

Težave nam povzročajo že serije obutve, ki so povprečno premajhne, še te pa često delimo zaradi pomanjkanja materialov ali razdrobljenih dobav materiala. Prodajna služba mora vse sile usmeriti poleg pridobivanja naročil tudi določitev ustreznega asortimana naročil (ne preveč modelov in večje količine po modelu) in to pravočasno. Poznano je, da so te-

Transporter pomeni veliko pridobitev v notranjem prometu

Kako ustvarjamo

žave pri nabavi surovin vedno hušje, težje, kot so bile kdajkoli do sedaj; to pa zagotovo zahteva tudi bolj dolgoročno planiranje potrebnih materialov.

Največja zapreka za dosego boljših uspehov v proizvodnji je slaba oskrba z materiali. Neizpolnjevanje dobavnih rokov za materiale in nekvalitetni materiali povzročajo prepogoste menjave v oddelkih in celo zastoje. To so odločilni dejavniki, ki preprečujejo višjo produktivnost.

Često so težave tudi zaradi zastarelih in fizično dotrajanih strojev celo na ključnih operacijah na trakovih. Kljub deviznim težavam bomo tako opremo morali zamenjati, ker nam sedanja povzroča stalne zastoje.

Problematično je tudi zaposlovanje predvsem za montažne oddelke. Vedno večji odhod delavcev v pokoj se bo še nadaljeval, ne dobimo pa ustreznih zamenjav.

Tudi tehnološka priprava je zelo pomemben dejavnik za nemoten potek proizvodnje. Tehnologija mora biti pripravljena čim bolj in natančneje z vsemi potrebnimi orodji in pripomočki in to

pravočasno, kar tudi ni vedno res.

Iz vsega lahko hitro ugotovimo, kako na delo v proizvodnji lahko vplivajo ostale službe, saj je proizvodnja zadnja faza, in če bi uspeli do dela v proizvodnji opraviti vse naloge pravočasno in kvalitetno, za kar pa bo treba še več truda, bi bilo tudi v proizvodnji manj težav. Tako bi zanesljivo izdelali tudi več obutve. Vsak par več pa soustvarja dodatna finančna sredstva, ki jih bomo še kako potrebovali za nadaljnje poslovanje in osebne dohodke.

Tone Klemenčič

Določiti dolgoročne cilje

Prva polovica letošnjega leta je bila v prodaji zelo pestra. Največ pozornosti smo posvetili iskanju novih poti na zahodna tržišča, ter oskrbi domačega trga. Novi zakon o razpolaganju z devizami nas je spravil v skoraj nerešljive težave. Odstotek deviz s katerimi razpolagamo, je tako majhen, da je udeležba potrebnih deviznih sredstev v katerikoli vrsti obutve — večja. To pomeni, če bi vso obutve izvozili na zahod, bi nam deviz še vedno primanjkovalo.

Tolikor, kolikor rabimo konvertibilne devize, brez katerih ne bi dobili materialov, pa je za DO pomembna tudi rast dohodka in akumulacije. Pri tem pa še vedno dosegamo precej boljše rezultate na domačem tržišču.

Prva polovica leta 1982 je dala dobre rezultate v smeri večjega izvoza na zahod, ki se je v odnosu na isto obdobje lanskega leta skoraj podvojil. Prodaja in oskrba MPM je bila z nekaterimi izjemami še vedno dobra. Zmanjšal pa se je izvoz na vzhod.

Čeprav deviznih sredstev nismo imeli dovolj, smo uspeli normalno delati za domače tržišče, toda zato se je DO zadolževala. Sredstva, ki smo se jih izposodili na začetku leta, pa bo treba v drugi polovici leta vračati iz lastnih prilivov.

Tako lahko ugotovimo, da devizni problemi še zdaleč niso rešeni. Prav zato pospešeno iščemo nove načine, ki bi izboljšali našo devizno bilanco in tako omogočali normalno proizvodnjo, tako za tuji kot domači trg.

Pravkar se pripravljamo na nove oblike sodelovanja s tujino. Izvoz po maloobmejnem prometu, dolgoročna poslovna kooperacija s tujimi partnerji, začasni uvoz. Vsi ti načini predstavljajo višje oblike mednarodnega sodelovanja, nam pa omogočajo, da za isti obseg izvoza dobimo več razpoložljivih deviz, s tem pa tudi materiala.

Višje oblike sodelovanja pa se pričnejo tudi med DO v Jugoslaviji. Za potrebe MPM v obliki proizvodne kooperacije izdelujejo obutve iz našega programa tudi drugi proizvajalci. Tudi v bodoče bo potrebno to obliko sodelovanja načrtno vgraditi v našo politiko. Ena od dolgoročnih nalog prodaje je tudi v iskanju in določanju specifičnega programa Alpine pri vseh vrstah obutve.

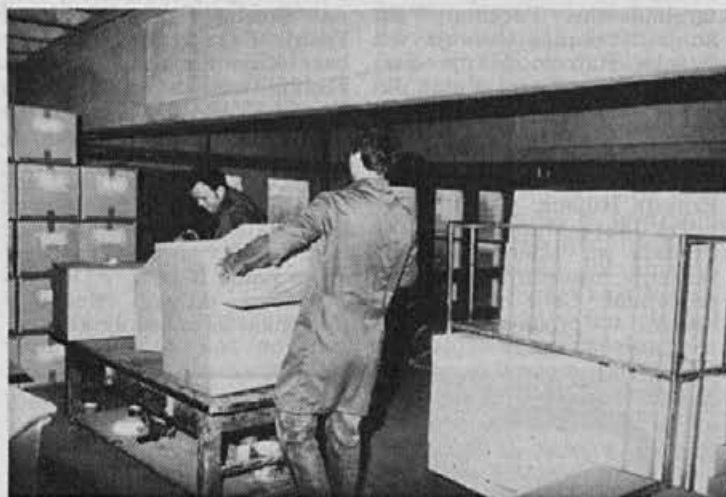
Tak program mora biti sprejemljiv za vsa tržišča. Naša naloga je v tem, da za take programe najdemo svo-

je mesto na svetovnem in domačem trgu, jih ustrezno reklamiramo, nudimo v ustreznih količinah in tako dvignemo ugled imena Alpine.

Menim, da je v našem delu še vedno preveč kampanjskih odločitev, zato je naša osnovna naloga točna opredelitev dolgoročnih ciljev prodaje in proizvodnje ter izvedba načrtovanih akcij v smeri vnaprej dogovorjenih dolgoročnih ciljev. Le na tak način bomo utrdili ter povečali ugled Alpine na svetovnem in domačem trgu in si tako dolgoročno zagotovili prodajo svojih proizvodov ter proizvodov drugih proizvajalcev.

Vemo tudi, da vedno primanjkuje proizvodnih kapacitet, zato bomo v vedno večji meri morali prodajati naše znanje in izkušnje, ki pa imajo v svetu visoko ceno.

Bojan STARMAN

Preden gre obutve na pot

Končno smo v Alpini uspeli urediti tudi dvorišče

Važno je da vemo

● Važno je da vemo ●

Važno je da vemo

kadrovske
novice

V mesecu avgustu 1982 je stopilo v delovno razmerje 18 novih delavcev, z delom pa je prenehalo 40 delavcev. Z delom v TOZD Proizvodnja so začeli: v oddelku predelave termoplastov Tatjana Velikonja; v obratu Gorenja vas Branka Buh in Marija Stanonik; v orodjarni Peter Jesenko in Edvard Počelin; v obratu Col: Irena Mikuž, Tanja Živic, Anita Trkman, Danica Zajec, Sonja Puc in Ernesta Rupnik; v montaži je pričel Janez Mlinar; v TOZD Prodaja so sklenili delovno razmerje naslednji delavci v prodajalni: Celje Srečko Mohorko, v prodajalni Banja

Luka III Milorad Vidaković, v prodajalni Bihac Muris Kadić, v prodajalni Novi Sad Dragica Orlović; v delovni skupnosti skupnih služb, se je kot pripravnica zaposlila v kadrovske službi Rozalija Žgavec.

Z delovnim razmerjem so prenehali v TOZD Proizvodnja, v obratu Col Marija Žgavec; v obratu Gorenja vas Senija Ibrakić; v montaži Marjan Praprotnik in Milan Guzelj; v šivalnici Marija Novak; v sekalnici Ramiz Adrović. S počitniškim delom pa so prenehali Tomislav Demšar, Anton Tavčar, Martina Šubic, Martina Jesenko, Urška Demšar, Sonja Poljanšek, Milica Primožič, Metka Petrovič, Franci Alič, Karmen Oblak, Robert Rampre, Marjeta Možina, Marko Gregor, Matjaž Zabukovec, Gregor Klemenčič, Polona Freljih, Marija Ušeničnik, Elizabeta Podobnik, Erika Oblak, Tomaž Mlakar, Marta Vurušič, Marjana Freljih, Bernarda Možina, Drago Kramperšek, Jasna Smeš, Samo Capuder, Franja Erznožnik, Miha Hribar, Viljem Eržen, Andreja Freljih, Tomislav Eržen, Tanja Kavčič. V TOZD Prodaja so prenehali z delom iz prodajalne Novi Sad Vitomir Dobromirov, iz prodajalne Bihac Zulejha Ramić in Fatma Čelebić, iz prodajalne Maribor Zdenka Leskovar, v prodajalni Vinkovci Paula Novak; v Delovni skupnosti skupnih služb je prenehala Silva Lahajnar.

Evstahiju
Poljanšku
v slovo

Evstahij je bil eden izmed pionirjev naše delovne organizacije, saj je kot kvalificiran čevljar začel z delom pri nas že 14. julija 1945. leta. Delal je v montaži, na različnih delih, od oblačenja okvirjev, strojnega šivanja podplata, namestitvev podplata do pritrjevanja peta.

Sodelavci so ga poznali kot dobrodušnega sodelavca prav tako pa je dobro opravljal svoje delo v proizvodnji. Upokojil se je leta 1961.

Poslovil se je 8. septembra zjutraj.

Ohranili bomo spomin na dobrosrčnega in hudo-mušnega tovariša.

Milan Guzelj
je odšel tiho

Umril je človek, preprost in skromen. Bil je pošten, po srcu dober do svojega tovariša, sodelavca, človeka.

Tak je bil Milan Guzelj, roj. 28. maja 1929, ki se je zaposlil pri nas avgusta 1953 in nenadoma umrl 23. VIII. 1982.

Skupaj s pokojnim smo gradili vso povojno obdobje. Delili smo dobro in slabo. Se odrekli v korist boljše prihodnosti. Ob splošnem povojnem pomanjkanju hrane smo si za malico greli ob pečeh grenko črno kavo z majhnim koščkom koruznega kruha in sanjali o časih, ko se bomo lahko do sitega najedli, zagrizli v kos pravega črnega kruha, mogoče v nedeljo tudi belega, takole podrobneje v okusno mesno juho. Za malico pa poleg črnega kruha še kaj zraven in seveda sladko kavo, tako, ki ne bi nosila samo ime. Napol lačni smo se takrat trudili za

doseg proizvodnega plana in obnove razrušene domovine. V nemogočih pogojih povojnega gospodarstva smo dosegli to, kar danes imamo. Samo s samoodpovedovanjem je podjetje raslo in se razvijalo, proizvodni proces se je izpopolnjeval, nabavljali smo mehanizacijo in novo sodobnejšo opremo. Ko smo že bili sposobni odrezati si večji kos pravega kruha, smo si še vedno morali zategovati pasove, da smo razvijali podjetje in ves naš kraj...

Tudi doma si Milan ni privoščil nič posebnega.

Z ženo sta skrbno obdelovala vrtniček okrog hišice, zasadila malo krompirčka, solate, korenčka...

Da, zares, bil je skromen. Na delo se je vozil s kolesom...

Tako skromno kot je živel, je tudi odšel.

Ivan Reven

V POKOJ ODHAJAJO:

Dolgoletnim sodelavkam: Mariji Novak iz šivalnice, Marjani Javeršek iz prodajalne Celje in Pauli Novak iz prodajalne Vinkovci ob odhodu v pokoj želimo trdnega zdravja, dobrega počutja in lep spomin na delo v Alpini.

Poročili so se

Sodelavcem: Ireni Demšar, Biserki Fišter, Emilu Mikužu in Sonji Štefančič ob vstopu na novo življenjsko pot iskreno čestitamo in želimo zdravja in zadovoljstva v zakonu.

Važno je da vemo • Važno je da vemo • Važno je da vemo

Deset naših fantov se v teh dneh preizkuša na slovenskih cestah. Obiskali bodo vse prodajalne Alpine v Sloveniji

Dopusti so za nami

Glavna poletna sezona dopustov se izteka. Zadnji dopustniki še izkoriščajo redkejšo sončno žarko. Več ali manj smo si obnovili življenjske moči za delo po dopustu. Jesenski vetrovi bodo še lep čas razpihovali in raznašali ostanke »dobrin naše kulture in civilizacije« po krajih, kjer smo preživljali svoj počitek. Razne pločevinke, polivinil in druge smeti bodo spominjale, da se je tam zadrževal človek in pustil tam svoje nenaravne odpadke. Tudi po kampih in drugih obmorskih letoviščih se marsikje ni dogajalo dosti boljše. Urejevalci higiene niso mogli sproti pospravljati za nami. Če pa se slučajno zgodi, kot se je na primer zgodilo pri Alpininih prikolicah lansko leto v Banjolah, ko starejša ženska ni mogla sproti odstranjevati praznih steklenic in ostale embalaže, ki so jih naši dopustniki odlagali kar pod prikolice, je tu že zamera. Če pa naša dopustnica namerno namaže prikolico s »kurjevci«, da se počuti tako kot doma, je vik in krik zaradi ene kokoši, ki je ušla iz zagrajenega kokošnjaka.

Letos so bile prijave za letovanja večje, kot so bile zmogljivosti, čeprav bi si marsikdo lahko privoščil

mirnejši počitek pred in po glavni vroči sezoni. Vendar so ljudje sami reševali težave. Našlo se je še prosto mesto, tako v Umagu kot tudi v prikolicah; tako je potreba po počitniških zmogljivostih končno postala nekoliko manj kritična kot je kazalo na začetku. V prihodnje bomo morali vseeno misliti na razširitev počitniških zmogljivosti, seveda kolikor bo mogoče. Druge delovne organizacije na primer skrbijo na različne načine, da se ti pogoji izboljšujejo. Kranjska počitniška skupnost na primer postavlja v svojih kampih poleg prikolic, ki so razmeroma drage, enostavne lesene počitniške hišice za dve ali štiri osebe in enostavnejše šotore, ki so neprimerno cenejši. Ker pa imajo pri tem lepo urejene dostope do vseh bivališč, vsa bivališča pa so lepo razporejena in okolica je urejena, so drugi kampi proti temu svinjaki.

V Alpini se je med našim dopustom mnogo uredilo. Pereč problem prejšnje garderobe, kjer se je prerivalo človeško meso med uskladiščeno embalažo in umetno vrinjenimi pisarnami, kot da je človek ničvreden objekt, namenjen samo za izkoriščanje, so po dopustu nastale lepe, higiensko opremljene garderobe, kolikor toliko spodobne za našega človeka. S svojim delom si je naš človek to tudi že davno zaslužil.

Drug problem ureditve okolice in dvorišča okoli Alpine se tudi uresničuje. Še med samim urejevanjem so se pojavljali novi in novi izkopi še za to ali ono ureditev, kot so elektrika, telefon, kanalizacija, toplovod in ne vemo kaj še vse, da smo skoraj vsak drugi dan ugibali, kdo je »organizator« vse te zmede. Vseeno se te reči končno urejujejo, saj so tudi asfaltni že končali z delom. Ko bo še naš Žika prihodnje leto uredil in posadil rožice, upamo da bo tudi okolje Alpine dostojno svojega ugleda.

Po dopustniških dneh nas čakajo nove naloge.

Upamo, da bomo z obnovljenimi močmi sposobni vse te težave in naloge prebroditi in uresničiti naše cilje.

Ivan Reven

KOLESARSKI MARATON

13. septembra bo odšlo na pot po Sloveniji 10 kolesarjev, ki bodo obiskali prav vse naše prodajalne v Sloveniji.

- Etape;
- 13. 9. 1982 Žiri—Bovec — 140 km
  - 14. 9. 1982 Bovec—Ljubljana — 180 km
  - 15. 9. 1982 Ljubljana—Brežice — 170 km
  - 16. 9. 1982 Brežice—M. Sobota — 170 km
  - 17. 9. 1982 M. Sobota—Mežica — 150 km
  - 18. 9. 1982 Mežica—Domžale — 160 km

19. 9. 1982 Domžale—Žiri — 50 km

Sodelovali bodo: Jernej Kos, Robert Vehar, Martin Belentin, Stane Stanonik, Srečko Kavčič, Lojze Oblak, Franci Pečelin, Jože Stanonik, Zoran Kopač.

Spremljevalec z vozilom je Rado Kavčič.

Kolesarski maraton je propagandnega pomena, zato bo del stroškov krila delovna organizacija in sindikat. Več o tem bomo pisali v naslednji številki.

1000 km PO PRODAJALNAH ALPINA

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo RAZVOJ KRAJA SE NE SME USTAVITI, v katerem so sodelovali:

Vinko Markelj — predsednik sveta KS Žiri, Franc Kavčič, predsednik komisije za gradnjo telefonskega omrežja, Slobodan Poljanšek — ravnatelj OŠ Padlih prvoborcev Žiri, Miha Naglič — animator za kulturo v KS Žiri in Janez Bizjak, predsednik komisije za šport in rekreacijo.

Razgovor sta vodila Rado Kavčič in Nejko Podobnik, zapiske pa je pripravila Anuška Kavčič.

1. Kako ocenjujete razmere v krajevni skupnosti na vašem področju v teh zaostrenih razmerah?

Slobodan POLJANŠEK:

Vsi že več ali manj poznamo občinski referendumski program, v katerem je pod zaporedno številko 8 tudi gradnja — dograditev II. faze šolskih objektov v Žireh, športnih igrišč in zaklonišča. Po tem programu bi bila žirovska šola na vrsti leta 1982/83. Lani, ko smo urejali dokumentacijo, se je pokazalo, da program ni bil do konca finančno pokrit, nastal je časovni zamik za vse te investicije. Zaporedna številka 8 je bila dokaj ugodna, vendar glede na nastali časovni odmik tudi ne več tako ugodna.

Kako bo z gradnjo, nas je začelo skrbeti, ko smo bili obveščeni, da se pripravljajo razne spremembe programa, kjer naj bi investicije, ki so bile na vrsti pred nami, porabile več kot so planirale, zato je bila naša skrb še bolj upravičena.

Občinski odbor, ki je zasedal letos maja, pa je stvari postavil tako kot morajo biti postavljene. Pokazalo se je namreč, da bo v mesecu septembru na račun samopriprave zbrano nekaj čez 3 stare milijarde, da pa nihče od tistih, ki je na vrsti za investicijo, trenutno še nima projektne dokumentacije

pripravljene v taki fazi, da bi lahko pričel graditi.

Sklep odbora je bil enoglasen, da naj se preskoči vrstni red in naj gre v investicijo tisti, ki je trenutno z lokacijsko in projektno dokumentacijo najbolje pripravljen. Tako se je zgodilo, da smo Žirovci lahko preskočili vrstni red, saj smo imeli najbolje urejeno dokumentacijo, zato se že s polno paro pripravljamo na investicijo, s katero bi pričeli konec septembra, oz. v začetku oktobra tega leta.

Mislím, da je odločitev občinskega odbora pravilna, kajti čas je danes denar in nikakor se ne bi smelo zgoditi, da bi tri ali štiri milijarde ležale neizkoriščene in čakale na tistega, da bi pripravil dokumentacijo.

Zato smo v poletnih mesecih pospešeno pripravljali dokumentacijo, dobili smo lokacijsko dovoljenje, urediti moramo še nekatere stvari z banko, nato pa investicijo prijaviti SDK, pridobiti pa moramo še mnenje republiške komisije, ki ugotavlja upravičenost naložbe, kajti gre za investicijo preko 5 starih milijard. Naša investicija je ocenjena preko 8 milijard in do oktobra še ne bomo uspeli zagotoviti 50 % lastnih sredstev, zato smo se odločili, da investicijo razdelimo v dve fazi. V I. fazi bo vključen kompletan objekt z

učilnicami, večnamenskim prostorom, predavalnico, v drugo fazo pa smo vključili športna igrišča in zaklonišče. Prva faza, za katero že imamo lokacijsko odločbo, bo stala 6,4 milijarde, cena druge faze pa je okrog 2 stari milijardi. II. fazo bomo prijavi takrat, ko bi se v okviru občinskega samouprave zbralo dovolj sredstev.

Res pa je, da so časi sedaj tako negotovi, da bom šele takrat, ko bodo dejansko pričeli graditi in postavili ograjo verjel, da se je gradnja pričela.

Kaj to pomeni za razvoj šolstva v Žireh?

Mislím, da je zadeva dosti jasna; to je pravzaprav pika na i tistega programa, ki smo ga postavili leta 1974 in ko smo se odločili, da projektno rešimo celotno osnovno šolo v Žireh, bilo pa nam je jasno, da vsega naenkrat ne bomo mogli realizirati, pač pa po etapah.

Tako smo v prvi etapi realizirali telovadnico in vrtec, v drugi garderobe in vhode, v zadnji etapi pa še ostali del, ki pa je pravzaprav največji.

To pomeni tudi prehod na celodnevno osnovno šolo, če bo seveda naša družba zmogla skoraj 60 % višje stroške.

Tako mislim, glede na prirastek v Žireh, da bo osnovna šola z uresničitvijo tega programa, ustrezala za nadaljnjih 30 let. To pa je danes že precejšen čas, če vzamemo na primer neko mestno področje, kjer je izrazito doseljvanje, ko zadostujejo takšni programi le za nekaj let.

V naslednjih letih pa bomo lahko razmišljali tudi o tem, v katere družbene objekte bomo še lahko namenili družbena sredstva, poleg šolstva.

Nejko Podobnik:

Ocenite finančne in kadrovske probleme na vaši šoli.

Slobodan POLJANŠEK:

Za kadre lahko rečem, da ne bo problema. Že naših domačih študentov v tej smeri je toliko, da bomo v primeru celodnevnih šole hitro kadrovske izpopolnili naše potrebe.

Za finančno izvedbo same dejavnosti, oz. programov pa se bodo sredstva morala zagotoviti, predvsem če upoštevamo, da je osnovna šola obvezna.

Naša šola bi tako prva med centralnimi šolami v občini prešla na celodnevno šolo.

Ugotavljamo tudi, da nam pri tem precej pomagajo občinski organi, seveda pa je razumljivo, da tega ne bi bilo če sami ne bi nič napravili.

Rado KAVČIČ:

Iz povedanega lahko ugotovimo, da bi v Žireh lahko še marsikaj imeli, če bi ravnali tako, da bi imeli pravočasno pripravljeno dokumentacijo.

2. Miha NAGLIČ:

Kulturni utrip v tem trenutku ni preveč živahen zaradi narave časa, drugače pa je bilo spomladi. To je le bolj splošna ocena, ki pa ne velja v enaki meri za posamezne dejavnike.

Pri nas so izrazite razvite naslednje dejavnosti: likovna, glasbena, literarna, knjižna, gledališka, fotografska, filmska dejavnost in tisto področje, ki bi mu lahko rekli varstvo kulturne dediščine.

Za nekatere od teh je ocena za dejavnost ugodna, pri nekaterih je zadovoljiva, pri nekaterih pa nezadovoljiva.

Ugodna ocena velja za glasbeno dejavnost, kjer uspešno delujejo trije zbori odraslih pevcev, v nastajanju je mešani pevski zbor, imamo pa tudi pihalno godbo, mladinsko instrumentalno sekcijo pri DPD Svobodi, šolske zборе, kar je za takšen kraj kar ugodno, predvsem zato, ker je občutiti, da se ta dejavnost še razvija.

Drugo takšno področje, ki je ugodno, je literarno-knjižna dejavnost. Pri tem mislim na revijo Žirovski občanski na eni strani, na drugi strani pa na dovolj urejeno izposojališče knjig — knjižnico Ivan Tavčar iz Škofje Loke. Vendar je še vedno precej krajanov, ki za to izposojališče sploh ne vedo. V teh časih bo potrebno še posebno izpostaviti vlogo knjige, ki naj bi postala temeljna kulturna vrednota. V zadnjem času smo precej večjo prednost dajali dragi kulturi, kot na primer, razne prireditve, manifestacije, ipd., kjer sodeluje veliko ljudi, ostali pa samo poslušajo ali gledajo in niso aktivni, medtem ko se je pri branju knjige pač treba potruditi.

Tako je bil sprejet tudi zakon o knjigi, da bi ji posvetili

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

večjo vlogo, kar pa je na drugi strani pri nas tudi težko, ker so knjige ekonomska izguba in so zaradi majhnih naklad izredno drage.

Tretje, ugodno ocenjeno področje, je področje amaterske fotografije. Tu mislim na fotografe, ki delujejo v okviru foto sekcije pri Planinskem društvu Žiri, ki so imeli že številne razstave, sodelujejo v Žirovskem občasniku in imajo tudi ambiciozne načrte.

Za filmsko dejavnost bi lahko rekli, da je zadovoljiva, ni pa nič posebnega. Seveda se tukaj takoj postavi problem prostorov, kjer se to dogaja, ki niso več ustrezni, in naprave, s katerimi to dejavnost opravljajo.

Posebno protislovno področje pa je likovna dejavnost, kjer smo postali že nekakšen „fenomen“, kajti le malokje na svetu je na tako majhnem prostoru toliko slikarskih talentov in tudi slikarjev. Tako je likovna produkcija velika, seveda pa doseže svoj namen šele takrat, ko je razstavljen. To pomeni, da je potrebna galerija. V Žireh imamo lepo galerijo v stari šoli za manjše razstave, ugotovljamo in vedno bolj pogrešamo pa galerije za večje razstave. Govorjeno je bilo, da bi skušali dvorano z manjšimi tehničnimi izpopolnitvami prirediti tudi za te namene.

Področje, ki ga ocenjujemo slabo pa je amaterski oder, kjer že nekaj let nimamo uspehov. Glede na to, da je bila včasih v Žireh ta dejavnost zelo močna, je to vsekakor naša velika pomanjkljivost, zato si bomo morali v naslednji sezoni prizadevati, da bi dejavnost spet oživili.

Pri vsem tem smo govorili o subjektivnem faktorju v kulturi. To pomeni, da so ljudje, ki so pripravljani delati in dejansko delajo, delali bi celo še več in bolje. Tu gre za celo vrsto amaterjev in navsezadnje tudi zame, ki profesionalno delam na tem področju.

Vsekakor pa zadenemo tukaj v objektivni faktor; tu mislim na finančne in prostorske zmogljivosti. Da se seveda tudi v skromnih finančnih in prostorskih zmogljivostih stvar razvijati in delati. Seveda pa na določeni stopnji neurejene stvari lahko začnejo ta razvoj zavirati, ali pa ga celo ogrozijo.

Mislim, da se v Žireh približuje ta čas; če ne bo prišlo do nobenih investicij na tem področju, se lahko zgodi, da nastopi to obdobje.

Če gledamo prostorske pogoje, vidimo, da imamo v Žireh tri kulturna prizorišča. Prvo je dvorana Svobode s knjižnico in ostalimi prostori, ki je vsekakor potrebna prenove, potem imamo Družbeni dom Partizan, ki je v tem smislu še premalo izkoriščen, tretje prizorišče pa je v starih Žireh v stari šoli, kjer je tudi možno še marsikaj narediti, ali zaščititi muzejsko zbirko, ali za revitalizacijo, to pomeni, da tudi v teh objektih vzpostavimo neko dogajanje, ne samo da vzdržujemo staro.

Kot delegat sodelujem tudi v občinski kulturni skupnosti in republiški kulturni skupnosti, vendar je stanje na tem področju slabo, kar zadeva finančna sredstva.

Letos se bo še nekaj naredilo, v naslednjih letih pa se bodo tudi te investicije ustavile.

Kako je z adaptacijo DPD Svobode?

Pripravljali smo zelo ambiciozen projekt, toda vprašanje je, če ga je smiselno do kraja izdelati. Tudi če bi imeli projekt že izdelan, sredstev ne bi bilo zagotovljenih, saj je investicija okrog 2,5 stare milijarde, kar v teh časih prav gotovo ni uresničljivo. Veliko vročih debat je bilo tudi zaradi tega, ker bi se zmanjšalo število sedežev. Po prvi varianti, ki je bila narejena, bi se število sedežev res precej zmanjšalo, po drugi varianti, ki je nekako osvojena in manjka samo še tehnična dokumentacija, pa se število sedežev tudi nekoliko zmanjša, vendar ne bistveno.

Poudariti je treba, da se zmanjša le zaradi tega, ker projekt predvideva tudi zamenjavo sedežev in nov tip sedežev; to pomeni, da novi sedeži zavzamejo nekoliko več prostora, ker ni možno kupiti serijskih sedežev, ki bi bili tako majhni kot so sedanjí. Kajti vsi smo spoznali, da namen adaptacije ne sme biti, da bi zmanjševali število sedežev.

S sredstvi, ki so predvidena v proračunu krajevne skupnosti, bi bilo nujno ohraniti dvorano in opraviti vsaj najnujnejša dela, pred-

vsem urediti izolacijo, izboljšati ogrevanje, tako da bi bila vsaj uporabna še naprej.

Glede zbiranja sredstev za to dejavnost vemo, da je običajni vir Občinska kulturna skupnost s posredovanjem Zveze kulturnih organizacij in od teh dobi vsaka organizirana kulturna dejavnost neko dotacijo, ki pa je pravzaprav zelo skromna.

v Žireh pa imamo še drugo posebno prispevno stopnjo; saj posamezne delovne organizacije podpirajo dejavnosti. Tako na primer Alpina z rednimi mesečnimi prispevki financira godbeno-pevsko društvo in to so precej večja sredstva, kakor so tista, ki pritekajo iz drugih virov. Vsekakor bi bilo dobrodošlo, če bi se dalo v tem smislu podpreti še kakšno drugo dejavnost.

Tudi krajevna skupnost v svojem predračunu predvideva za to dejavnost znaten del sredstev; upamo, da bo tudi vnaprej tako.

V skladu s svojim delovnim načrtom, ki ga izdelujem, je potrebno, da se čimbolje povežem s kulturnimi animatorji, ki delujejo pri sindikalnih organizacijah v delovnih organizacijah, jih seznanim z mojim načrtom, nato pa bi se dogovorili, kako bi še bolj konkretno lahko sodelovali.

Vsak odrasel človek v sebi združuje delavca in občana. Kot delavec nekje združuje delo, kot občan pa se vključuje v življenje v KS in občini. Pri nas v Žireh smo se odločili, da bi kulturo razvijali v okviru krajevne skupnosti, kar pa seveda ne pomeni, da jo je potrebno v delovnih organizacijah zanemarjati.

3. Kako bi ocenili organiziranost, oz. položaj rekreacije na našem področju v krajevni skupnosti v teh časih?

Janez BIZJAK:

Leta nazaj ta rekreacija ni bila nič kaj organizirana, v zadnjih letih pa smo to precej popravili in delamo sistematično, čeprav moram najprej omeniti portoroške sklepe, kajti že nekaj let namreč ugotovljamo, da ti portoroški sklepi za našo telesno kulturo, najsibo to v občini, kraju ali republiko, niso prinesli kakšnih večjih uspehov, kot smo takrat računali.

Namen teh sklepov je bil v glavnem v tem, da bi se telesna kultura pocenila, da bi

se bolj razvila množičnost, narejenega pa ni bilo nič in stvar je šla ravno narobe. Takrat je precej klubov propadlo, predvsem zaradi finančnih težav in mladi se niso imeli več kje zbirati.

Torej rekreacija v kraju se popravlja, čeprav teh rekreacijskih skupin je zaenkrat še vedno premalo. Tudi ljudje so pričeli dobivati zaupanje v rekreacijo, res pa je tudi to, da smo v kraju že dosegli nek standard, da ljudje najdejo čas tudi zase; začeli so skrbeti za svoje zdravje in v zvezi s tem misliti na razne rekreacijske oblike udejstvovanja.

V takih skupinah, npr. pri plavanju, smučanju, ipd. se ustvari lep kolektiv, kjer se ljudje spoznajo in sprostito. Ugotovili so, da je sprostitiv v naravi najboljša oblika udejstvovanja, ki je primerena za vse ljudi.

Na primer, naša trim steza je eden od redkih, vendar lepih in cenjenih objektov, ki se je lahko poslužujejo prav vsi zainteresirani krajaní.

Za Družbeni dom Partizan bi lahko rekel, da je, kar zadeva rekreacijo znotraj doma, še zelo slabo izkoriščen. Dobro bi bilo, da bi izvajali še kakšne druge oblike rekreacije, da bi bil dom bolj izkoriščen. Zunaj na ploščadi pa se zbira veliko mladih, predvsem sedaj med počitnicami.

Telovadnica v osnovni šoli je preko zime dovolj zasedena, tako da nastanejo celo problemi, kako dobiti kakšno prosto uro za drugi klub oz. dejavnost. So pa seveda obdobja, ko je v telovadnici le nekaj ljudi, kar pa seveda ni v redu. Res pa je tudi to, da vsi želijo nekaj delati le v telovadnici. V šoli pa imamo

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

tudi velik hodnik, kjer se da nekatere stvari prav tako dobro izvajati kot v telovadnici.

Kako bi se lotili zimske rekreacije?

Če izhajamo iz tega, da se je tudi za zimsko sezono potrebno pripraviti, najsibo za teke ali za smučanje, je popolnoma normalno, predvsem za tiste, ki se mislijo bolj načrtno ukvarjati s smučanjem ali teki, da čimprej izkoristijo lepe jesenske dni za nabiranje kondicije in potrebne moči. Preko zime pa je prav tako koristno, da se vsaj enkrat tedensko udeležijo rekreacije v telovadnici, kajti brez telesne priprave takšen šport ni užitek, temveč bolj trpljenje, obstaja pa tudi nevarnost poškodb.

Omenil bi še razna tekmovanja in udejstvovanja, ki jih pripravljajo klubi, kot je bilo na primer tekmovanje v kolesarjenju. Menim, da so takšne stvari res dobrodošle, kajti interesov je ogromno in je koristno, da se pojavi še kakšna druga oblika rekreacije.

Pri vsej tej razvejani dejavnosti je seveda važno, kako smo organizirani. Že 10 let razmišljamo o tem, da bi imeli v kraju enotno športno združenje, ker bi bilo dosti bolj enostavno načrtovanje dela preko celega leta, isto velja za vsklajevanje, lažje bi izdelali urnik dejavnosti in tekmovanj za vse leto in podobno.

Druga prednost tega združenja je tudi v tem, ker je finančna konstrukcija klubov precej na trhljih nogah in bi s tem združenjem prav gotovo lažje prišli tudi do kakšnega milijona več, kot ga tako premoremo, kajti združenje lažje nastopa navzven.

Prav gotovo pa bi lahko bolj smotrno izkoristili tudi kadrovske možnosti, objekte in tudi tista sredstva, ki jih dobimo bi lahko večkrat obrnili.

Sedaj je ta dejavnost preveč razdrobljena, imamo toliko in toliko predsednikov, tajnikov, trenerjev, ipd.; s tem pa bi se dala marsikakšna zadeva precej poenostaviti in tudi bolj strokovno narediti, sploh pa sedaj, odkar imamo profesionalnega organizatorja rekreacije, ki bi to lahko zelo lepo koordiniral.

Kaj pa objekti?

Za tako majhen kraj kot so Žiri, bi lahko rekel, da nam objektov ravno ne manjka, pogrešamo pa nekaj atletskih naprav, kajti brez atletike tudi ni nobenega drugega športa in če mi ne bomo v kraju gojili atletike, tudi pri drugih športih ne moremo pričakovati kakšnih boljših rezultatov.

Če bomo dogradili šolo, kot je predvideno, bomo imeli tudi prostor za atletiko.

Že nekaj let se pripravljata tudi osnutek načrta za športni park v Maršaku, kjer bi imeli tudi nekaj dodatnih igrišč, nogometno igrišče, tenis igrišče. Tako je prostor za to rezerviran, projekt je izdelan in kadar bodo finančne razmere dopuščale, računamo da bomo zgradili lep športni center.

Sčasoma bom morali poskrbeti tudi za objekte za zimske športe, ker imamo lepe naravne površine.

Že pred leti smo v Žireh kupili plastiko za skakalnice, vendar ni bila položena. Vemo, da skakalnice imamo, toda nikakor se ne moremo dogovoriti z lastnikom, da bi lahko položili plastiko, in to je trenutno največji problem.

Menim, da še vedno premalo Žirovcev obiskuje rekreacijo, kot da se ne bi zavedali, kako je rekreacija zdrava.

V zvezi s tem smo že pripravili srečanje s športnimi referenti v delovnih organizacijah. Udeležba sicer ni bila stoodstotna, vendar smo se marsikaj dogovorili. Menim, da bi le-ti morali najtesneje sodelovati s komisijo za šport in rekreacijo pri KS Žiri, ali kasneje v omenjenem združenju.

Zaenkrat skušamo v kraju razvijati največ tiste dejavnosti, ki so že po tradiciji najbolj zanimive, ki jih ljudje že poznajo. Šport mora pač privlačiti čimveč ljudi.

Kar zadeva kadre, bi omenil še to, da z enim profesionalnim organizatorjem rekreacije v kraju, še ni vse rešeno. Usposobiti bi morali tudi druge, ki bi bili pripravljeni voditi takšne rekreacijske skupine. Šola za telesno kulturo namreč organizira tečaje, na katerih bi se zainteresirani hitro naučili toliko, da bi lahko vodili te skupine.

4. Kako komentirate izvajanje razvojnega programa v prvem polletju, s posebnim poudarkom na ureditvi centra, priprav na gradnjo blagovnice, sanacije poplavljenih področij.

Kako je z dotokom sredstev?

Vinko MARKELJ:

Že pred časom, ko smo govorili o razvojnem programu, je bil velik problem gradnja telefonije, oz. telefonskega omrežja, kajti prav na tem področju smo v največjem zaostanku. Kanalizacija je v celoti končana, to je bilo dokaj hitro narejeno, tako da smo lahko zadovoljni, vse ostalo pa je vzdrževanje objektov, ker drugih investicij za letos tudi ni bilo planiranih.

Kasnijo dela v zvezi z mrliško vežico. Tako bomo na prvi seji sveta o tem tudi razpravljali in določili upravljalca. Seveda pa upravljanje mrliške vežice ni enostavno, tukaj je potrebno precej raznih storitev. Prav gotovo bodo pri tem morali imeti svojo vlogo tudi vaški odbori SZDL. Takšen objekt je zelo drag za vzdrževanje, ne moremo pa stroškov pokrivati s pogrebi.

Vsekakor bo potrebno odločitev o uporabi mrliške vežice prepustiti uporabniku, ki se bo prostovoljno odločil, kajti menimo, da bodo koristnost takšnega objekta v kratkem času uvideli vsi krajanje. To se vidi že iz prispevkov, ki so jih krajanje namenili za vežico.

Glede sredstev, to je rednih, ki jih imamo planirane tudi v finančnem načrtu za letošnje leto, se bo potrebno še dogovoriti. Nekatere delovne organizacije so se namreč odločile, da bodo obveznosti po samoupravnem sporazumu za KS izločile šele decembra. Če bo to res, nikakor ne bomo mogli nadaljevati nekaterih že začelih investicij, kajti le Alpina je letos že izpolnila 50% svojih obveznosti do krajevne skupnosti, to pa je cca 690 milijonov starih din.

Koliko je odpravljen posledic poplave?

Do sedaj je bilo napravljen: most v Brekovicah, odpravlja se zemeljski plaz. Občinski sklad je za odpravo posledic poplave prispeval 120 milijonov, tako nam okrog 700 tisoč din ostane

za ostale potrebe. Škoda pa je bila ocenjena na 35 milijonov dinarjev.

Če bo uspel dogovor v občini, po katerem bi delali 1 soboto, bodo tudi kmetje dobili nekaj odškodnine. Če pa to ne bo uspelo in bomo morali sredstva zagotoviti sami, lahko zgradimo največ 1 most.

Že pred časom smo posredovali pri vodovodni skupnosti, povod za to delo pa je bila nedavna poplava, tako da so sedaj pričeli z regulacijo Sore.

Priprave na gradnjo blagovnice so v polnem teku, sanira se področje, rušijo se stare stavbe.

Sprememba, ki izhaja iz srednjeročnega plana občine Škofja Loka je le v tem, da sta sedaj nosilca preskrbe v občini dva in sicer ABC Loka in Mercator. Ko smo preverjali investicije v razširitev teh prodajnih površin, smo ugotovili, da je blagovnica v Žireh ostala v srednjeročnem planu, kdo bo nosilec gradnje pa se med seboj dogovorita ABC in Mercator. Za nas je povsem vseeno, kdo bo prevzel investicijo, važno je le, da se blagovnica v srednjeročnem planu dejansko zgradi.

Glede sprememb zazidalnega načrta, ki so bile že večkrat izvršene, narejenega pa ni bilo še ničesar menim, da je potrebno en objekt po veljavnem zazidalnem načrtu zgraditi, nato pa bomo dobili še druge interese. Nikakor pa nima smisla samo spreminjati načrte in metati stran denar, konkretnega pa nič narediti.

Koliko je konkretno že narejenega za pločnike? Sedaj se delajo načrti, ki so že vsi plačani, 50% sredstev je dala republika 50% pa krajevna skupnost in pogodba je sklenjena, tako da bodo gotovi do konca oktobra, zato, ker smo računali, da bomo z združenimi sredstvi glede na našo proslavo 40letnice to zgradili. Investicija bi stala približno 1,5 stare milijarde. Želeli pa smo tudi, da bi bila proslava 40letnice v primerno urejeni kulturni dvorani, zato je predvidena tudi obnova dvorane DPD Svoboda, kar pa bo tudi stalo okrog 1,5 stare milijarde, tako računamo, da bi s skupnimi močmi Gorenjske zbrali cca 3 milijarde.

Vemo, da je bil v Žireh ustanovljen 1. narodnoosvobo-

razgovor za urednik

dilni odbor v 3. rajhu, zato tudi praznujemo 40-letnico in marsikakšen objekt se je že kje zgradil na račun kakšne obletnice iz prispevka solidarnosti. Npr. samo 1 delovna sobota, ki bi jo opravili delavci Gorenjske za ta namen, nam bi takoj prinesla dovolj sredstev, da bi to zgradili in prav gotovo nam bi to veliko pomenilo, za ljudi pa tudi ne bi bilo prevelike breme.

Kaj pa telefonija?

Franč KAVČIČ:

Po sestanku s predstavniko PIT Kranj in PAP Ljubljana lahko rečem, da vsa dela, ki so bila predvidena v letošnjem letu ne bodo končana zaradi objektivnih, pa tudi subjektivnih vzrokov. Glavni vzrok prekinitve del predstavlja pomanjkanje kablov, ki jih izvajalec kljub mnogim posredovanjem pri proizvajalcu ni mogel dobiti in tudi vnaprej še ni točno znano, kdaj jih bo moč nabaviti.

Da bi gradnja kljub temu potekala čimbolj normalno, bo izvajalec v naslednjih mesecih letošnjega leta izvajal tista dela, pri katerih kabl

ni potreben. Tako je bilo sklenjeno, da bi že letošnje jesen v strogem centru Žirov priključili tiste naročnike, ki imajo primarno napeljavo že urejeno. Za priključke v okolici Žirov pa seveda računamo na organizirane delovne akcije krajanov, ki bi lahko veliko zemeljskih del (postavljanje drogov in še marsikaj, opravili sami) in bi se tako stroški zmanjšali v bistvu le na materialne stroške. Pri tem naj bi sodelovali tudi krajan iz centra, saj vemo, da je po pogodbi vsak naročnik dolžan narediti 50 ur in jih pri izkopu v centru še niso opravili. Povem naj še, da bo treba ojačati telefonski liniji tudi proti Logatcu oz. Idriji, ki sicer že obstojata.

Če bi vse to realizirali, bi sredstva nekako zadostovala za pokritje materialnih stroškov, seveda če v naslednjem letu ne bi bilo prevelikih podražitev. Ravno zato je tudi namen odbora za izgradnjo mreže, čimbolj pospešiti dela v letošnjem letu.

Torej, sedaj so na vrsti krajan in delo pod strokovnim nadzorstvom, seveda pa brez finančnega pokritja ne bo priključkov.

Zaključek

Spet je odprtih vprašanj več, kot je odgovorov.

Razmere so res težavne, denarja ni, želje so še vedno precejšnje.

Zanesljivo se bo treba odločiti, kaj financirati najprej in največ.

Kako nadomestiti denar, je drugo vprašanje.

Kako izvajati načrtani srednjeročni plan v KS pa je zanesljivo skrb vseh krajanov in ne samo organov KS, ki, mimogrede rečeno, to jesen tudi zamujajo. Uspeh KS in njen razvoj je odvisen od sodelovanja vseh.

Iz montaže športne obutve

Od tu in tam ● Od tu in tam

Z njimi je rasla Alpina

Mirno, preudarno in tekoče pripoveduje Lojze Filipič. Urejeno in jasno, kot tedaj, ko je vodil našo delovno organizacijo. To pa je bilo kar 12 let, najdlje v vsej zgodovini Alpine je bil direktor prav on.

»Z bodočo Alpino sem začel sodelovati po vojni, ko sem še vozil tovornjak krajevnega ljudskega odbora Žiri, in je bilo treba marsikaj pripeljati tudi za gradnjo tovarne. Zelo dobro se spominjam tistih razmer in ljudi, ki so zares želeli sebi in svojim družinam zagotoviti stalen zaslužek. Zato je bilo razumljivo, da smo se z vso silo lotili dela...«

Lojze Filipič je postal direktor leta 1955, ko smo že prenehali z državno planskim gospodarstvom in se je bilo treba vedno bolj postavljati na lastne noge.

»Takrat, to je bilo 1955, ali 1956, leta, je ostalo nekaj sredstev, ki naj bi jih razdelili za osebne dohodke, toda delavci so se odločili, da denar namenijo za nabavo strojev in posodobitev proizvodnje, saj so bile možnosti za kreditiranje tudi takrat izredno skromne, zlasti še, ker so nekateri odgovorni dejavniki menili, da moramo naprej izdelovati le težke obutve. Če bi takrat upoštevali to, ne bi bilo sedanje Alpine.«

Potem smo proizvodnjo počasi izpopolnjevali in okrog leta 1958 smo imeli

prvi trak, na katerem smo izdelovali lahko obutve.

Med tem časom smo leta 1953 ustanovili lastno prodajno mrežo, začeli pa smo tudi že izvažati, seveda v glavnem gozderje. To je bilo v letih 1957 in 1958. Prvi izvoz je bil na Poljsko, nekaj kasneje pa v Zvezno republiko Nemčijo, ZDA in Sovjetsko zvezo.

Že tedaj smo spoznali, da je najvažnejše za uspeh delovne organizacije, da sproti upoštevamo modne težnje, na drugi strani pa, da izdelamo kakovostno obutve. To je važnejše kot cena. Tega smo se držali ves čas.

Zanesljivo pa ne bi bilo uspehov, če se ves kolektiv, zlasti pa vodilni, ne bi zavedali tega in tudi dosledno izvajali v praksi.

Torej na eni strani strokovnost in vestno delo vodilnih, na drugi strani pa disciplina in zavest ostalih delavcev.

Seveda za dosego ciljev je važna organizacija, ki mora biti dosledno izpeljana, razna nesoglasja ne vodijo nikamor.

Ko sem prej govoril o modi, bi še omenil, da so vse modele izdelovali domači modelirji, ki so se zato primerno usposabljali. Uvedli pa smo tudi posebno stimulacijo modelirjev od % sprejetih modelov oz. kako množična je bila proizvodnja posameznih artiklov.

Vedno pa smo vedeli: Alpina ne bo nikoli izdelovala vrhunske modne obutve, temveč čevlje za široko potrošnjo. To seveda ne velja za sedanji program vrhunske smučarske obutve, saj ima to poseben drug namen.

Takole bi še in še lahko kramljala. Čeprav nekdanji prvi človek Alpine pravi, da ne spremlja razvoja Alpine prav dosti, je vendarle videti, da se zanima za naše delo in ga tudi ocenjuje.

Nejko Podobnik

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Obiskali smo MDB v Posočju

V Posočju v okolici Kobarida je na delu kar pet mladinskih brigad, od katerih je ena iz škofjeloške občine in nosi ime naše Alpine, torej je naša delovna organizacija njen uradni pokrovitelj. Da bi bili vsaj na kratko obveščeni o njenem delu, smo 20. avgusta obiskali to brigado in se z brigadirji pogovorili o njihovem življenju, o uspehih in o delu same akcije.

Brigado vodi Marjana Riharšič, sicer študentka medicine, in je z brigadirji in njihovem prizadevanjem zadovoljna. V brigado je vključenih 46 mladincev, večina iz naše doline, le nekaj mladih je iz Ptuja in Lendave, pa še dva domačina sta popestrila sestavo brigade. Zanimivost te »naše« brigade je tudi v tem, da je od vseh ostalih najstarejša (povprečna starost brigadirjev je 19,5 let) ter da jo sestavljajo skoraj sami prekaljeni brigadirji, ki so se podobnih akcij že udeležili — torej novincev skorajda ni.

Akcija je trajala tri tedne in v prvi dekadi so gradili vodovod, sedaj pa gradijo cesto nad Kobaridom. Vstanejo že kar ob štirih zjutraj in delajo dnevno po 7 ur, delo pa imajo normirano. Velja poveda-

ti, da normo vedno krepko presega, potrudi pa se tudi, da delo dobro opravijo. Zato tudi domačini z zaupanjem gledajo te mlade ljudi, ki jim s prostovoljnim delom pomagajo izboljševati razmere za življenje, zato so med njimi nastale pristrčne prijateljske vezi.

Tudi za prosti čas je v brigadi dobro preskrbljeno, saj imajo vsi možnost udeleževati se raznih krožkov in tudi k širjenju splošne izobrazbe pripomorejo organizirana predavanja z zelo različnimi koristnimi temami. Na sam dan obiska so imeli brigadirji po načrtu obrambni dan, zato so se odpeljali z avtobusom v Tolmin, kjer so se v garniziji seznanjali z vojaškim življenjem, spoznavali razno orožje, si ogledali več kratkih in poučnih filmov ter tako res veliko zvedeli o obrambi naše dežele.

Naj povem še to, da brigadirji pristrčno pozdrvljajo delavce Alpine in se hkrati zahvaljujejo za finančno pomoč. In kar je najvažnejše: obljublajo, da bodo z veseljem in ponosom nosili na hrbtih napisano ime Alpine, izpolnjevali zadane naloge in s tem častno zastopali našo delovno organizacijo.

S. Č.

Cordillera Blanca

Andi, kot celotno gorovje Južne Amerike, se razprostirajo vzdolž Tihega oceana v dolžini nad 9000 km, od Paname do Cap Horna. Na začetku se iz džungle dviguje le nekaj izrazitih vrhov, predvsem ugaslih ali še delujočih ognjenikov, nižje pa so prave skupine, verige vrhov, Cordiller. Višine posameznih vrhov so med 5000 in 7000 m. Najvišja je Aconcagna v Argentini — okrog 7000 m. Panamski Andi v dolžini okrog 1500 km potekajo v smeri severozahod proti jugozahodu. Tvorijo nekakšno visoko planoto razbrazdano s številnimi dolinami. Sestavlja jih 12 Cordiller, razdeljenih v štiri skupine: severna, osrednja, vzhodna skupina in področje vulkanov na zahodu.

Naš cilj, Cordillera Blanca,

pomeni v slovenščini Bela veriga. O izvoru imena ni dvoma, potrebno si je le ogledati bleščečo vrsto ledenih vrhov. Najvišji vrh v tej skupini (Huascanen 6768 m — južni vrh) je istočasno najvišji v vsem Peruju in hkrati tretji vrh Južne Amerike.

Cordillera Blanca je razpočtena premočrtna skupina vrhov, okrog 200 km vzporedno oddaljena od obale Tihega oceana. Čezno poteka razvodnica med Tihim in Atlantskim oceanom. Na zahodu so reke izredno kratke in v sušnem obdobju tudi presahnejo. Zahodna področja Blanca se strmo spuščajo v gosteje naseljeno dolino Santa. Čeprav celotno področje Andov poznamo kot izrazito potresno območje, vzdolž gorovja so še zmerom delujoči ognjeniki, ima doli-

na Santa še posebej žalostni sloves prizorišč naravnih katastrof. Večina Cordiller so mlada gorovja, odtod tudi pogosti potresi. Nasprotno je onstran doline Santa Cordillera Negra (Črna veriga), staro gorovje poznano po rudnih bogastvih (zlato, srebro, baker) še iz časov vladavine Inkov. Vleče se kot dolg, pohleven hrbet, kateri le tu in tam za malo presega višino 5000 m. Skupina ni zaledenela in alpinistično nepomembna. Proti Pacifiku se znižuje in prehaja v puščavo.

Vzhodne planote in prednja veriga Cordillere Blanca se polagoma znižujejo, in naposled izginejo ob reki Maranon, katera skupaj z Ukuyali, Purno Purus in Madeiro tvorijo glavni vir Amazonke. Cordillera Blanca na severu nima visokih sosedov. Razprostirajo se le v dalj razvejani hrbti sredogorske Sierra. Popolnoma drugače je na jugu. Izza kratke depresije se grebeni spet vzpeno v mogočno verigo C. Huayhuash. Imena vrhov Blanca so pretežno indijanskega izvora v jeziku Kečna. Pred imenom imajo še pridevek Nenado (pomeni snežnik), pogosto pa se na koncu imena pojavlja besedica raju (izgovori se raku) kar pomeni led.

Geografsko sodi Blanca v tropsko področje, saj leži skoraj na ekvatorju, vendar je zaradi velike višine najbolj naledenela izmed vseh tropskih gorovij. Zanjo so značilni specifični ledeniški pojavi, katere drugod ne srečamo vsaj ne tako izrazito. Tu se led kopiči prav na najožje grebene in ustvarja na pogled čudovite in izredno slikovite ledene korale najrazličnejših oblik. Opasti so tako mogočne, da si jih plezalec iz Alp težko predstavlja. So nevarne, težke ovire in pogosto preprečijo prestop na vrh ali greben in s tem odškrtno piko plezane smeri. Zaradi precejšnjih temperaturnih razlik med dnevom in nočjo so stene, krajne počvi in ledeni odlomi ovešeni s številnimi in velikimi ledenimi svečami. Ledeniki so kratki že v primerjavi z alpskimi, nasproti ledenikom Himalaje so pravi pritlikavci. So pa zato strmi in izredno razliti, mnogi do cela neprehodni tako, da si je pot potrebno vtirati po robu.

Čeprav leži Cordillera Blanca na obrobju vlažnega porečja Amazonke, na njeno rastje vpliva suha in vroča Pacifiška klima. Precej visoko segajo njivice žitaric, še višje (do 4000 m) krompirja, kateri je skromnemu in revnemu previvalstvu glavna hrana. Nič manj porasle od glavne doline Santa so stranske. Rastejo predvsem drevesa nekoliko podobna hrasu, vrbi in evkaliptusu. Značilne so agave in kaktusi. Srednje lege pokriva gosti in bodljikavo grmičevje. Ima lepe raznobarne cvetove, kateri dajejo pokrajini značilen izgled. Višje lege so bogate z gorsko floro. Področja blizu snežne meje pa so porasčena s šopi ostre, bodljikave in visoke trave. Ravna dna stranskih dolin dajejo močvirnat videz. Pokriva jih rastlina podobna našemu mahu, katere tvori blazinam podobne na prvi pogled trdne otočke, le ti pa obremenjeni povzročajo mnoge neprostoVOLjne mrzle kopeli.

Simbol Andov je kondor, ptica roparica največja na svetu, žal malodane že iztrebljena. Pripisujejo ji grozljive in izmišljene zgodbe. V okolici visokogorskih jezer živijo divje gosi in ptiči, menda se najdejo celo kolibriji. Višje v gorah, se kot pri nas v Alpah, skriva v skalovju kuncu podobna Vizcachha. Poznana po dragocenem krznu in zelo ljubka le lami podobna Vikuna. Je redka in zato zaščitena. V gorovju je menda pogost nepriljubljen gost puma, ki pa se ljudi izogiba. Od domačih živali Indijanci gojijo govedo, ovce (alpaka), konje, osle. V južnem Peruju in Boliviji zelo razširjena domača žival lama, je na področju C. Blanca redka.

Ob vznožju Cordillere Blanca so prebivalci Kečna Indijanci, daljnji potomci Inkov. Živijo v manjših vaseh celo nad 4000 m visoko. Zaradi večstoletne podjarmljenosti in zatiranja so na videz topi in odsotni. Pod to od ljudno skorjo pa pogosto bije odprto srce tudi za tujca, če se tu ne obnaša kot vzvišeni in oholi gospod. Predvsem s preprostim dostopom si najdeš prijatelje in pomočnike. Indijanci imajo ohranjeno bogato pravadno inkovsko folkloro, katera pride do izraza predvsem ob množestvilnih verskih praznikih.

Stane Stanonik

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Motokrosisti spet navdušili

Z organizacijo tako zahtevne prireditve je izredno veliko dela. Potrebno je veliko znanja, izkušenj, fizičnega dela... Na sliki organizacijski štab pred dirko (foto Marjan Pišljar)

Start je uspel

Razvila se je izredno ogorčena borba za vsak meter. Ovinki so prilika, da tehnično boljše usposobljeni tekmovalci prehitijo slabše

Jernej Frlic je s svojo hrabro in tehnično vožnjo dvignil na noge vse gledalce

Vse fotografije z motokrosa je izdelal Marjan Pišljar.

Prireditve je torej zelo uspešna; kaj podobnih si še želi-

mo. Morda bomo naslednje leto v okviru praznovanja 40-letnice osvoboditve Žirov dočakali celo državno prvenstvo.

REZULTATI

1. Miloš Sojer – Slovenija avto
2. Jernej Frlic – AMD Žiri
3. Tone Ručigoj – AMD Mengeš

Predor pod Učko

Potopisi Ivana Revna so vedno zanimivo in koristno branje. Tokrat vam predstavlja prometno urejenost Istre z Reškim zalivom.

Predor pod Učko povezuje po najkrajši poti območje reškega zaliva z osrčjem Istre.

Že vsa povojna leta je bilo občutiti slabo povezavo notranjosti Istre z Reko, saj je gorski masiv Učke (1369 m) in Čičarije (do 1273 m) predstavljal naravno prepreko za naraščajoč promet. Skozi obmorska letovišča od Opatije do Moščenic so zaradi gostih naselij občutno omejene hitrosti. Naša sosednja republika Hrvaška se je vsa povojna leta prizadevala uresničiti prepotreben objekt izgradnje cestnega predora skozi Učko. Seveda so prvotno nameravali graditi železnico, s predorom do Lupoglava in Raše, pa so zgradili le železniško progo od Lupoglava do Raše in to predvsem zaradi kakovostnega raškega prometa. Po nekaj desetletjih je graditeljem lansko leto končno uspelo dograditi ce-

stni predor pod Učko z vsemi glavnimi cestnimi povezavami. Cestni odsek se prične v Matuljih nad Reko in v blagem vzponu pusti pod seboj Opatijo in ostala letovišča od Moščenic, na višini 495 m se prebije skozi dobro urejen predor in se po 5062 metrih prikaže na severozahodni strani Učke, kjer sta še dva predora Zrinšek z 200 in 48 metri. Na tem delu je še lep turistično gostinski objekt z lepim razgledom na severozahodne stene Učke in daleč v osrčje Istre. To je res slikovit avtomobilski skok, kdor potuje med Reko in Buzetom; najkrajša in najhitrejša povezava reškega območja s severno in osrednjo Istro. Za južno Istro pa bo še naprej najprimernejša cesta skozi Opatijo in Plomin in dalje čez Reški zaliv, saj iz nove ceste Matulje-Buzet še ni primerno povezave z južnim delom Istre.

Seveda si Slovenci izbiramo še vedno najkrajšo pot čez Buzet ali Šmarje pri Kopru.

Ivan Reven

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Ali res tako malo prispevamo

To se je vprašal vsak delavec Alpine, ko je bilo na republiškem prvenstvu v motokrosu na Breznici kar večkrat omenjeno, v Glasu pa nekaj dni za tem ponovno potrjeno, češ: Alpina „žirovski gigant“ prispeva premalo, zlasti za motokros.

Če vzamemo pod lupo prispevek delavcev Alpine za športno in rekreacijsko dejavnost v krajevni skupnosti, je prav gotovo sorazmeren s številom zaposlenih, torej dosti več kot dajo vsi drugi v Žireh.

S temi sredstvi razpolagajo organi krajevne skupnosti, med njimi tudi komisija za rekreacijo in od njih je odvisno, za katere dejavnosti namenjajo sredstva.

Seveda je razumljivo, da tovarna, ki izdeluje športno obutev predvsem podpira športe, ki so vezani na osnovno dejavnost, to je smučanje. To odločitev je Alpina sprejela že pred leti.

Kaj to pomeni v praksi?

S tem podpiramo smučarski klub z vsemi sekcijami in še dopolnilne rekreacijske dejavnosti, ki sodijo k temu športu.

Ob tem pa ne smemo pozabiti, da Alpina podpira oz. štipendira vso mlado elito jugoslovanskih smučarjev, prevzeli pa smo tudi častno, toda drago obvezo ekskluzivnega dobavitelja smučarske obutve za olimpiado v Sarajevu.

Torej, v zvezi s splošno podporo športu Alpini zanesljivo ni kaj očitati, saj vemo, da so to izdatki, ki jih manjše delovne organizacije sploh ne bi zmogle.

Kako pa je bilo z motokrosom, čisto na kratko:

Alpina je posodila tovornjake, kjer je delal organizacijski štab prvenstva in druga delovna ekipa, in prav od tu je grmela kritika o šibki pomoči Alpine.

Malo nenavadno, kajne?

Poleg tega je DO Alpina prispevala še spominske nagrade, 31 školjk za pancerkarke, kar vendarle kaže vsaj na moralno podporo Alpine motokrosu.

Sicer pa naj organizatorji pomislijo, morda se bodo spomnili še česa, s čimer je pomagala Alpina, pa za to nihče ne ve.

Samoupravni organi in DPO Alpine

Ulice v Žireh

Prejšnji mesec so vsa gospodinjstva, ki stanujejo v hišah naselij, ki se združujejo v enotno naselje Žiri (to so: del Sela, Dobračeva, Stara vas, Nova vas in Žiri) prejela sklepe o oštevilčenju hiš.

Mladinska organizacija Poliksa je prevzela skrb za pritržitev uličnih tabel, medtem ko smo hišne številke pritrjevali sami. Nekateri se sprašujejo, če stare številke lahko pustijo pritrjene. To je seveda dovoljeno do enega leta, menim pa, da je za Žiri nepotrebno, nasprotno še več zmede lahko napravimo, saj vemo, da nas tujci v Žireh lahko poiščejo le po imenih in ne po hišnih številkah.

Ob tem se moramo še enkrat spomniti, da gre največ zaslug, da imamo sedaj bolj urejen kraj Turističnemu društvu Žiri, ki je pričelo z akcijo. Tudi Geodetska uprava in posebno ing. Miladinović so hitro in prizadevno opravili svojo dolžnost.

N. P.

Nove osebne izkaznice

Kot smo vas pred časom že obvestili se bo že ta mesec začela akcija za zamenjavo osebnih izkaznic za vse tiste, ki živijo v naši občini.

Kot predvidevajo bo to najprej steklo po delovnih organizacijah, do takrat pa moramo pripraviti dve novi fotografiji, v zvezi z dokumentacijo pa vas še enkrat obveščamo:

1. Izpiske iz rojstnih matičnih knjig dobijo občani tam, kjer so rojeni (če so rojeni v porodnišnici v Kranju, dobijo izpisek iz rojstne matične knjige na Matičnem uradu v Kranju)

— izpiske iz poročne matične knjige dobijo občani tam, kjer so se poročili (poročna matična knjiga v občini poroke)

— izpiske iz rojstne matične knjige ali poročne matične knjige ni potrebno predložiti tistim občanom, ki so se rodili ali poročili na območju občine Škofja Loka.

2. Vpis v državljanstvo knjigo je bil leta 1947 in leta 1948 (potrdilo o državljanstvu), ni potrebno iskati tistim, ki so rojeni, ali so se poročili na območju občine Škofja Loka. Vsi občani, rojeni do septembra 1965 so vpisani v državljanstvo knjigi pri očetu ali materi (tam, kjer je eden od roditeljev živel leta 1947, 1948).

Vsi občani, rojeni od septembra 1965 do septembra 1974 so vpisani v državljanstvo knjigi tam, kjer so imeli starši ob njihovem rojstvu stalno prebivališče.

3. Enotno matično številko so dobili vsi občani ob popisu prebivalstva v letu 1981.

Kako se bomo lahko sproščali

Komisija za šport in rekreacijo pri KS Žiri in organizatorica rekreacije, so tudi za letošnje zimo pripravili dokaj obširen načrt rekreacije. Oglejmo si ga:

VADBA REKREACIJSKIH SKUPIN

— predšolski otroci od 4–7 let za športno značko I. skupine

— dekleta in žene — splošna gimnastika, odbojka, badminton, družabne igre

— fantje in moške — košarka, odbojka, mali nogomet, namizni tenis, badminton, gimnastika

— družine — plavanje v bazenu Železniki (posebni avtobus)

— smučanje na Sorici in Starem vrhu (posebni avtobus)

TURNIRJI

— košarka (v počastitev krajevnega praznika)

— odbojka (novoletni turnir)

— namizni tenis

TRIM LIGE

— v košarki za Poljansko dolino

— v malem nogometu za Poljansko dolino

— v namiznem tenisu za Poljansko dolino

Tek po ulicah Žirov v počastitev krajevnega praznika.

TEČAJI

— plavalni tečaj za predšolske in odrasle

— smučarski tečaj

— začetni in nadaljevalni za odrasle

— predšolski za športno značko

— smučarski tek — začetni in nadaljevalni

— plesni tečaj — standardni in disco plesi

To je torej program; o podrobnostih pa boste seveda sproti izvedeli preko radia, objav v delovnih organizacijah ali v plakatih.

MILENA PADOVAC

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Helena Kavčič, Marjan Pišljar, Silva Klemenčič, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Nejko Podobnik glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2100 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj